

152
~~2~~

disgust m. fort després ^{que}
~~en~~ causa a algú un esdeu
el capteriment d'algú. Creguen
que en vaig tenir un disgust. Pobre
home: els seus fills no li donen més
que disgustos.

disgustar v. tr. llevar o minvar el
gust (a un menjar). Aquest guisat
ava està bé: si hi afegies aigua, el
disgustaries | Proon. Aquest guisat, a-
fehint hi aigua s'ha disgustat. ||
Produir una sensació desagra-
dable (usat negativament). Aquest
vi és bonit: no em disgusta. | Per
anal. Aquest pentinat no em dis-
gusta, però m'agradava més el

7 al paladar